

N:o 30.

Af herr **C. G. Bergendahl**, om ändring i villkoren för lån ur den s. k. mossodlingsfonden.

Sedan, till följd af 1885 års Riksdags beslut, den ändring vidtagits uti kongl. kungörelsen af den 21 september 1883, rörande lån ur den s. k. mossodlingsfonden, att annuiteten för dessa lån minskats från tio till åtta procent, och räntan nedsatts från fem till fyra och en half procent, har staten genom fördelaktigare låneoperationer till billigare lånevillkor lyckats anskaffa de medel, som denna utanordnar till nämnda fond.

Af den berättelse, som 1888 års statsrevisorer aflemnat om granskning af riksgäldskontorets tillstånd och förvaltning, framgår, att riksbanksfullmäktige under loppet af sistlidna år försålt $3\frac{6}{10}$ procent obligationer till pari kurs och upplagt ett 3 procent lån, å hvilket den effektiva räntan antages komma att vida understiga 4 procent.

Under sådant förhållande, och då meningen ej kan vara, att staten skall göra någon vinst på de medel, hon förskjuter, vare sig till jordbrukets eller öfriga näringars understödjande, torde tidpunkten vara inne att ifrågasätta en ytterligare sänkning i räntan å lånen ur den s. k. mossodlingslånefonden, och föreställer jag mig, att en sådan ned-sättning bör kunna, utan den ringaste förlust för staten, ske till fyra procent.

Jag tager mig därför friheten hemställa,

att Riksdagen må för sin del besluta, att annuiteten för lån ur fonden till understödjande af odling

af sankta marker må bestämmas att härefter utgöra åtta procent, deraf som ränta räknas fyra procent å oguldna kapitalbeloppet.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1889.

C. G. Bergendahl.

N:o 31.

Af herrar **Ch. A. Ekeborgh** och **J. Ericsson** i Norrby, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förbud för tillverkning och införsel i riket af margarin m. m.*

Att under den senare tiden ladugårdsskötseln och mejerihand-
teringen inom vårt land genom allvarliga bemödanen och kraftiga an-
strängningar från det betryckta jordbrukets sida lyckats ernå en förut
icke ens anad utveckling, äfvensom att dertill kommer den viktiga om-
ständigheten, att våra mejeriprodukter, och ibland dem förnämligast
smöret, i utlandet, synnerligast i England, lyckats tillvinna sig ett sär-
deles stort förtroende, framkalladt af redbarhet i tillverkningen, är en
utan all gensägelse för fosterlandsvännen glädjande företeelse, som bå-
dar godt äfven för kommande tider, såsom innebärande löftesrika för-
hoppningar om framtida ekonomiska fördelar. Skada är det dock, att